

ת"פ 33595/07/18 - מדינת ישראל נגד עובדיה אביבי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 33595-07-18 מדינת ישראל נ' עובדיה אביבי

לפני: כבוד השופט גיא אבנן

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: עובדיה אביבי - ת"ז

בשם המאשימה: עו"ד מיקי ברגר

בשם הנאשם: עו"ד אלון קוצר

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מעבירה של שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע את מעצרו, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: פס"פ), ולהרשיעו בכל שאר העבירות שיוחסו לו בכתב האישום: איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

כתב האישום

1. ביום 20.12.17 בשעה 7:00 לערך החנתה גב' אסנת בן אהרון (להלן: המתלוננת) את מכוניתה (להלן:

עמוד 1

המכונת) ליד ביתו של חברה מר אליעז פרץ (להלן: אליעז) ברחוב אנילביץ 13 ראשון לציון (להלן: המקום). בנסיבות אלה ניפץ הנאשם שמשה במכונת באמצעות מוט מתכת, בטענה כי המתלוננת חסמה את חנייתו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם נזק לשמשת החלון בשווי 500 ₪ ונזק למנגנון בדלת בשווי 400 ₪.

כאשר פנתה המתלוננת לנאשם בבקשה כי יפסיק את מעשיו, איים עליה הנאשם בפגיעה ברכושה בכך שאמר: "תסתמי, אני אעשה לך נזקים". בהמשך איים בפגיעה בגופה או בילדיה בכך שאמר: "אני אשרוף לך את הילדים, אני ארצח אותך". המתלוננת הזמינה משטרה ולמקום הגיעו השוטרים רס"ר יהודית דניאל ורס"ר תומר חג'ג' (להלן: רס"ר חג'ג').

בנוכחות השוטרים איים הנאשם על המתלוננת בכך שצעק לה: "אני אהרוג אותך, חכי פה, אני שובר לך את כל האוטו היום". כשביקש רס"ר חג'ג' מהנאשם להפסיק, איים עליו האחרון בכך שצעק: "מי אתה בכלל, אני ארצח אותך, אתה לא מכיר אותי, אני אהרוג לך את הילדים, בשביל שקל וחצי שאתה מרוויח לא כדאי לך להתחיל אתי, אני יודע איפה אתה גר ואני אקמט לך את הילדים".

למקום הגיע השוטרי שמעון אזולאי (להלן: רס"ב אזולאי) שביקש מהנאשם לא להתלהם ולהתלוות אליו לניידת. בתגובה איים עליו הנאשם בכך שאמר: "אני עוד אקפל את הילדים שלך, אני אראה לך, אתה עוד תשמע ממני".

השוטרים הזמינו למקום את מפקד המשמרת פקד אלכסנדר שטרן (להלן: פקד שטרן), שביקש מהנאשם להזדהות. בתגובה איים הנאשם על השוטרים בכך שצעק: "אני אהרוג לכם את הילדים, אתם תהיו גמורים אצלי". הנאשם הפריע לשוטרים בכך שלא הזדהה וסירב להתלוות איתם לניידת. פקד שטרן הודיע לנאשם על מעצרו ואחז בו. בתגובה התנגד הנאשם בכוח למעצר חוקי, בכך שמשך את גופו לכיוון נגדי, ירק בפניו של פקד שטרן, צעק והשתולל, עד שפקד שטרן הצליח לרתקו ולאוזקו.

רשימת העבירות המיוחסות לנאשם בגין מעשיו פורטה בפתיח להכרעת הדין.

מענה לכתב האישום

2. ביום 14.1.19 השיב הנאשם לכתב האישום. לשם הדיוק אבהיר כי ניתן מענה כפול, הן מאת ב"כ הנאשם, עו"ד קוצר, והן מאת הנאשם עצמו, אשר סירב לאשר את תוכן התשובה שנמסרה מפי בא כוחו. לצורך מתן מענה קיבל הנאשם לידיו עותק של כתב האישום. לא מצאתי לפרט את תוכן התשובה. אומר בקצרה כי אין מחלוקת על נוכחות הנאשם בזמן ובמקום, על כך שניפץ את חלון מכונתה של המתלוננת וגרם נזק למנגנון הדלת, ועל חלק מהאמירות המאיימות. הנאשם טען כי המתלוננת התנכלה לחייו, היכתה בידה על מכונתו, איימה עליו. כן טען כי השוטרים נהגו

כלפיו באלימות, כי פקד שטרן חנק אותו, הפילו לרצפה כך שפניו היו דבוקות לכביש, ודרך על ראשו. כתוצאה מכך ירק עפר ואבק שנכנס לפיו. לשלמות התמונה אציין כי בדיון מיום 20.12.18 הומלץ לנאשם על ידי בא כוחו להיבדק בבדיקה פסיכיאטרית, אך הנאשם סירב.

ראיות הצדדים

3. בדיון מיום 11.2.19 נשמעו פרשות התביעה וההגנה. למאשימה העידו המתלוננת, אליעז, השוטרים שנכחו במקום וגובה חלק מהודעות הנאשם. כן הוגשו דו"חות פעולה, מזכרים, צילומים, תמלול שיחה למוקד 100, הודעות הנאשם, תיעוד חזותי של חלק ממעצר הנאשם (ת/1-ת/13). הנאשם העיד להגנתו (והוגש מסמך נ/1 במהלך חקירת המתלוננת). באותו המועד נשמעו סיכומי הצדדים. לא מצאתי להפריד בין תיאור תוכן העדויות וטיעוני הצדדים, לבין הערכת מהימנות וקביעת ממצאים, שיתבררו כולם בפרק הדיון.

דיון

4. המתלוננת ואליעז מסרו עדויות סדורות, בהירות, בהן תיארו בפירוט את האירועים המיוחסים לנאשם בכתב האישום. העדויות השתלבו זו בזו ומצאתי אותן מהימנות ביותר. ניכר כי המתלוננת חוותה את האירוע באופן קשה, פחדה מאד מהנאשם "אני כולי רעדתי, לא הלכתי לעבודה, הייתה לי טראומה מזה כמה זמן. עד עכשיו כשאני מדברת על זה, כולי בהתרגשות ורעידות" (פרוטוקול עמוד 33 שורות 21-23), ובהמשך: "אני לא התקרבתי אליו בכלל בכלל. אפילו לבן הזוג שלי ביקשתי והתחננתי שלא ייצא כי הבן אדם ממש מטורף ויגרם מזה נזק בסוף. הוא קילל אותי אז פחדתי שחבר שלי לא יכנס לזה ויתערב ויהיה בלגן. התחננתי לבן זוג שלי שישאר בפנים עד שהמטרה תבוא" (פרוטוקול עמוד 34 שורות 1-3). פחדה של המתלוננת מן הנאשם מובן, על רקע התנהגותו האלימה והמאיימת כלפיה, לכאורה על לא עוול בכפה. הנאשם דפק על שער הבית בחוזקה, קילל וגידף את המתלוננת, איים עליה ועל ילדיה ברצח, ניפץ את מכוניתה באמצעות מוט ברזל, והכל משך דקות ארוכות, התנהגות שנמשכה אף לאחר שהגיעו שוטרים למקום. אוסיף, כי לא מצאתי עילה כלשהי לכך שהמתלוננת או אליעז יעלילו על הנאשם (ובצדק לא העלה ב"כ הנאשם טענה מסוג זה). אין ביניהם היכרות מוקדמת או קשר כלשהו, אליעז שכר דירה במקום לפרק זמן קצר, ועזב בעקבות מעשיו של הנאשם (פרוטוקול עמוד 35 שורות 15-18).

5. עדויות השוטרים שהגיעו למקום (בשילוב דו"חות הפעולה והמזכרים) נמצאו אף הן מהימנות. איש מהם לא ניסה להשחיר את הנאשם או להכפישו, וניכר כי השוטרים הגיעו למקום על מנת לעשות את עבודתם, להגן על המתלוננת מפני מעשיו של הנאשם, ולהרחיקו מן הזירה על מנת להביאו לחקירה בתחנת המשטרה. ניכר כי התנהגותו של הנאשם כלפי השוטרים, כמתואר בכתב האישום וכפי שהעידו לפניי, היוותה המשך ישיר של התנהגותו כלפי המתלוננת, אשר בחלקה התרחשה לנגד עיניהם של השוטרים. לא ראיתי צורך לפרט את עדויותיהם של השוטרים, ואסתפק בכך שמצאתי כי עד הגעתו של פקד שטרן למקום, התנהלות השוטרים הייתה ראויה, וניכר כי אלו עשו כל שאל ידם על מנת לבצע את עבודתם כראוי, מבלי להפעיל כוח בלתי נחוץ כלפי הנאשם.

6. למשמע עדותו של פקד שטרן בשילוב עדותו של רס"ב אזולאי, הגעתי למסקנה כי השניים הפעילו מוקדם מדי כוח לצורך מעצרו של הנאשם, מייד עם ההודעה על מעצרו, מבלי לאפשר לו שהות, ולו קצרה, לקיים את ההחלטה ולאפשר להם לאזקו. פקד שטרן העיד כי לאחר ששמע את הנאשם מאיים על שוטר בפניו, החליט בו במקום לעצור אותו (כפי שמכותו) ולשם כך הפעיל כוח בדרך של חביקת הנאשם בצווארו. בדו"ח הפעולה (ת/2) נרשמו הדברים כך: "ניגשתי לשוטרים, (ה)חשוד היה נראה עצבני דיבר בקולי קולות, ואז אמר לשמעון אזולאי "תראה מה אני אעשה לילדים שלך", שאלתי אותו "אתה מאיים על שוטר?" והנ"ל חזר על המשפט "מה אני אעשה לילדים שלך", הודעתי לחשוד כי הוא עצור, תפסתי עם היד בין הראש לצוואר (א)ר ומשכתי אותו אחורה, הרגשתי התנגדות מצד החשוד בכך שהוא משך את גופו לכיוון) הנגדי, הצלחתי להפיל את החשוד על הרצפה, שמתי ברך שלי על החזה של החשוד על מנת שלא יתנגד...". לא שוכנעתי מהסבריו של פקד שטרן, כי הפעלת הכוח כנגד הנאשם בוצעה "תוך שימוש מינימלי בכוח" (פרוטוקול עמוד 18 שורה 19 - עמוד 19 שורה 16).

7. רס"ב אזולאי אישר בעדותו כי הורידו את הנאשם לרצפה כשפניו כלפי מטה, וכך אזקו את ידיו מאחור (פרוטוקול עמוד 29 שורות 19-22), מה שמתיישב עם טענתו של הנאשם באשר לאופן מעצרו, ולכאורה הצמדת ראשו לרצפה.

8. מכאן, אני מקבל את טענת הנאשם וקובע כי הופעל כלפיו כוח בלתי מוצדק לצורך מעצרו. צפייה בתיעוד חלק מהמעצר (ת/13) איננה משנה את מסקנתי. אמנם, בהחלט ייתכן כי אילו ביקש פקד שטרן מהנאשם להושיט את ידיו לאזיקים, היה נענה בהתנגדות שהייתה מחייבת הפעלת כוח סביר לשם מעצרו של הנאשם (לא בלתי מתקבל על הדעת, לאור התנהגותו של הנאשם עד שלב זה), אלא שהכוח הופעל רגע אחד מוקדם מדי, מבלי ליתן שהות בידי הנאשם לקיים את הוראת פקד שטרן.

9. תוצאת המסקנה אליה הגעתי היא כי חרף העובדה שאני מקבל את עדויות השוטרים כולם כמהימנות, וחרף העובדה שהנאשם הגיב בהתנגדות למעצרו כמתואר בדו"ח הפעולה (ת/2) ובסעיף 15 לכתב האישום, מצאתי לזכות את הנאשם מעבירה של שימוש בכוח כדי למנוע מעצר, בשל הפעלת כוח פסול כלפיו, בשעה שלא היה מוצדק להפעילו.

10. אשר לעדותו של הנאשם לפני, לא ראיתי להרחיב את הדיבור. אסתפק בכך שהנאשם אישר כי פגע במכוניתה של המתלוננת באמצעות מוט ברזל (המוט נתפס, והנאשם אף הודה בכך בחקירתו במשטרה), וכי איים עליה. אני דוחה בשתי ידיים את טענת הנאשם כי פחד שהמתלוננת תתקוף אותו, ולכן נטל לידי מוט ברזל והיכה במכוניתה. מצאתי את עדותו של הנאשם בעניין זה, כמו גם בכל הנוגע להכחשותיו האחרות והצידוקים שניסה לתת להתנהגותו, בלתי מהימנה, בלתי סבירה, ואיננה מתיישבת עם כלל העדויות אותן מצאתי כמהימנות. כאמור, מצאתי לקבל את טענתו של הנאשם בנוגע לכוח פיזי שהופעל כלפיו שלא כדין על ידי השוטרים.

תוצאה

11. לאחר שמצאתי להאמין לעדויותיהם של כל עדי התביעה, ולאחר שמצאתי קושי להאמין להכחשותיו של

הנאשם (שכאמור הודה בחלק מהמיוחס לו), מצאתי לקבוע כי המדינה עמדה בנטל להוכיח את המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום, מעבר לספק סביר. בצד זאת, לאור הנימוקים בסעיף 9 לעיל, מצאתי לזכות את הנאשם מעבירה של שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע את מעצרו, לפי סעיף 47(א) לפסד"פ, ואני מרשיעו בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ט אדר א' תשע"ט, 06 מרץ 2019, במעמד הצדדים